

Ο ΕΚΚΛΟΓΕΥΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΩΝ ΑΡΧΩΝ

..... Λαί! σου μιλή η καρδιά μας
Δὲν μιλοῦνε οἱ σκοποί μας, οὔτε τὰ συμφέροντά μας.

I. ΑΡΑΒΑΝΤΙΝΟΣ.

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 5

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ ΛΕΠΤΑ 5

ΑΘΗΝΗΣΙ, τῆ 29 Αυγούστου 1879.

Ξεύρετε γιατί πρέπει να απαιτούμεν προγράμματα ἀπὸ τοὺς υποψηφίους;

Να σᾶς τὸ πῶ.

Ἄν ἔλθῃ εἰς τὸ σπῆτι σας ἕνας ἄνθρωπος καὶ σᾶς πῆ, ὅτι «ἔρχομαι ἀπὸ μέρος τοῦ ἀδελφοῦ σου τοῦ λείπει νὰ σοῦ πῶ νὰ κάμῃς τοῦτο καὶ τοῦτο, καὶ νὰ δώσῃς χρήματα ἴστων τάδε ἢ ἴστων δεῖνα» καὶ ὁ ἀδελφός σας σᾶς πῆ, ὅτι «αὐτός ὁ ἄνθρωπος δὲν μοῦ εἶπε τίποτε ἀπὸ αὐτὰ τὰ πράγματα, οὔτε ἐγὼ τοῦ εἶπα, παρὰ μόνον μοῦ εἶπε ὅτι θὰ ἔλθῃ νὰ σὲ ἰδῇ», πῶς θὰ τὸν ὀνομάσεται τὸν ἄνθρωπον αὐτὸν, ἔπου χωρὶς νὰ ξέρῃ τίποτε ὁ ἀδελφός σας, ἤλθε νὰ σᾶς κάμῃ τὸν ἀντιπρόσωπὸν σου.

Βέβαια ψεύτη.

Λοιπὸν τώρα φαντάσου, λαέ, νὰ πάῃ ἕνας μέξα εἰς τὴν βουλή, ὁ ὁποῖος δὲν σοῦ εἶπε τοὺς σκοποὺς του καὶ νὰ πῆ ἐκεῖ εἰς τοὺς βουλευτάς, ὅτι «ἔρχομαι ἀπὸ μέρος τοῦ ἀδελφοῦ σας δηλαδὴ σοῦ τοῦ λαοῦ νὰ σᾶς εἰπῶ νὰ ψηφίσετε τοῦτο ἢ ἐκεῖνο ἢ νὰ ἐξοδεύετε ἐδῶ ἢ ἐκεῖ», δὲν θὰ τὸν πῆτε αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο ψεύτη ἔπου καὶ ἂν τὸν ἀπαντήσετε;

Βεβαιότατα.

Διότι αὐτός, ὅταν ἐζήτησε τὴν ψῆφον σας δὲν σᾶς εἶπε, ὅτι θέλω νὰ ἔμδω μέξα εἰς τὴν βουλή γιὰ νὰ προφίνω αὐτὸ κ' αὐτὸ ἢ γιὰ νὰ ὑποστηρίξω τοῦτο κ' ἐκεῖνο.

Ἄλλὰ θέλετε σῆς νὰ ἔχετε ἀντιπροσώπους ψεύτας; Ὅχι. Ποτέ.

Λοιπὸν πρέπει νὰ πῆτε εἰς ὅλους τοὺς υποψηφίους. Ἡ βγάλετε πρόγραμμα ἢ θὰ φάτε μαῦρο. Καὶ ἂν σᾶς ἀκούσουν καὶ βγάλουν πρόγραμμα τότε νὰ ἰδῆς, λαέ, καὶ νὰ σκεπθῆς καλὰ ἂν ἐκεῖνα ὅπου λένε μέξα εἰς τὸ πρόγραμμά τους εἶναι ὀρθὰ καὶ ὠφέλιμα γιὰ τὴν πατρίδα.

Ἐπειτα νὰ σοῦ πῶ καὶ ἕνα ἄλλο πρᾶμμα;

Τὸ πρόγραμμα φαντάσου, ὅτι εἶναι ἕνα συμβόλαιον εἰς τὸ ὁποῖο ὁ υποψήφιος καὶ σὺ ὑπογράφετε καὶ ὑποχρεώνεσθε, ἐκεῖνος νὰ κάμῃ τοῦτο καὶ τοῦτο καὶ σὺ ἂν σοῦ ἀρέσῃ αὐτὸ ποῦθὰ κάμῃ, νὰ τοῦ δώσῃς τὴ ψῆφον σου. Ἄν ἐκεῖνος λοιπὸν, ἀθετήσῃ τὸ συμβόλαιον αὐτὸ, δηλαδὴ τὸ πρόγραμμα, θὰ ἔχῃς τουλάχιστον τὸ δικαίωμα νὰ τὸν φτύσῃς καὶ νὰ τὸν λιθοβολήσῃς. Ἄν ὅμως δὲν βγάλῃ πρόγραμμα, ὅτι ἔκανε σοῦ λέγει, ὅτι εἶναι καλὰ καμωμένα, διότι σοῦ ἔκλεψε τὴν ψῆφον σου μὲ καταγάρια, ἐπειδὴ δὲν σοῦ εἶπε τοὺς σκοποὺς του.

Βλέπεις ὅτι ἂν δὲν βγάλῃ πρόγραμμα εἶναι καταγάρια καὶ ψεύτης.

Ἄλλὰ εἶναι καὶ αἰσχρὸς ἄνθρωπος, διότι ἔβαλε στὸ νοῦ του νὰ γελάσῃ τὸν ἀδελφόν του, δηλαδὴ τὸ λαόν, καὶ νὰ τοῦ κλέψῃ τὸ μεγαλύτερον δικαίωμά του δηλαδὴ τὴ ψῆφον του.

Θέλεις λοιπὸν νὰ σὲ ἀντιπροσωπεύσουν εἰς τὴν Βουλὴ οἱ καταγάριοι, οἱ ψεύτες καὶ οἱ αἰσχροί;

Μὰ τὴν πίστιν μας, ποτέ.

Λοιπὸν τί κάθεται; ζήτα ἀπὸ τοὺς υποψηφίους σου προγράμματα.

Καὶ τὰ προγράμματα εἶναι δύο εἰδῶν.

Πρώτον είναι τὰ γραπτά, ὅπου τὰ πέρνεις καὶ τὰ διαβάξεις καὶ τὰ φυλάττεις εἰς τὸ συρτάρι σου.

Δεύτερον εἶναι τὰ προφορικά, ὅπου τ' ἀκούεις καὶ τὰ φυλάττεις εἰς τὸν νοῦν σου καὶ τὴν καρδιά σου.

Αὐτὰ τὰ προφορικά προγράμματα γίνονται ἔτσι.

Κάθε ὑποψήφιος μαζεύει τὸ λαὸ εἰς ἓνα μέρος καὶ ἐκεῖ καθαρά καὶ μὲ στήθος καὶ καρδιά τοῦ λέγει.

Λαέ!

Ἐγὼ γὰρ τὸ τάδε ζήτημα, ἔχω τὴν τάδε ἰδέα καὶ αὐτὴν θὰ ὑποστηρίξω εἰς τὴν Βουλὴν, γὰρ τὸ δεῖνα, ἔχω τὴν δεῖνα γνώμη καὶ αὐτὴν θὰ προτείνω μέσα εἰς τὴν Βουλὴν.

Καὶ τότε ὁ λαὸς, ἂν τοῦ ἀρέσουν ἢ γνώμῃς καὶ ἢ ἰδέαις τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ καὶ ὁ χαρακτῆρας του, γιὰ τὴν πρῆξι θὰ ἐξετάσῃ καλὰ καὶ τὸ χαρακτῆρά του, τὸν ψηφίζει μὲ φανατισμό.

Αὐτὰ λοιπὸν τὰ προφορικά προγράμματα εἰς τὴν Εὐρώπῃ τὰ λέγουν ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ.

Λοιπὸν, λαέ, ἀπὸ τοὺς ὑποψηφίους σου πρέπει νὰ ἀπαιτήσῃς, ἢ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ἢ ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΣΥΛΛΑΛΗΤΗΡΙΑ. Καὶ ὅσοι δὲν τὸ κάνουν δῶσε τους μαῦρο.

Καὶ ὅσοι τὸ κάνουν, ἂν σοῦ ἀρέσουν ἢ ἰδέαις τους καὶ, ἢ γνώμῃς τους καὶ ἂν ἦναι τίμιοι ἄνθρωποι δῶσε τους ἄσπρο.

Ἔτσι κάνει κάθε λαὸς, ποῦ θέλει νὰ εὐτυχήσῃ καὶ νὰ προσδέψῃ.

Ἐφημερίς τις ἐδημοσίευσε προχθὲς κύριον ἄρθρον περὶ Δημοκρατίας. Τὸ ἄρθρον τοῦτο ἤρχιζεν ἀνομολογοῦν, ὅτι ἡ Δημοκρατία εἶναι ἡ ἀληθὴς ἐλευθερία, ἐνῶ τὸ Σύνταγμα εἶναι ἐλευθερία ψευδής, ἐτελείωνε δὲ διὰ τῶν ἐπομένων φράσεων: «Κύριοι δημοκρατικοί, ἀναθρέψατε πρῶτον τὸν λαόν, καὶ ἔπειτα λαλήσατε αὐτῷ περὶ Δημοκρατίας.» Βεβαίως τὸ συμπέρασμα τοῦτο ἦτο ἀπροσδόκητον. Εἰς ἄλλο ἐνομιζόμεν ὅτι θὰ καταλήξῃ. Ἀλλὰ, δυστυχῶς εἰς τὸ λάθος τοῦτο περιπίπτουσαν σχεδὸν ὅλοι. Ἀναγνωρίζομεν τὸ καλόν, καὶ ἔπειτα, ἀντὶ νὰ εἰπῶμεν ὅτι πρέπει νὰ ἐργασθῶμεν ἀνευδότης πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ καλοῦ τούτου, ἀπελιζόμεθα καὶ λέγομεν τὸ καλόν τοῦτο δὲν εἶναι δι' ἡμᾶς.

Ἄρκετο μίαν παρατήρησιν εἰς τὸν ἀρθρογράφον, ἔστι φαινεται ἐμπνεόμενος ὑπὸ ἀγαθῶν σκοπῶν, ἀλλὰ παρενοῶν τὴν ἀποστολὴν τῆς Δημοκρατίας. Ἐκλαμβάνει ταύτην ὡς σκοπὸν, ἐνῶ δὲν εἶναι ἢ τὸ μέσον. Ὁ σκοπὸς εἶναι ἀκριβῶς ὅ,τι αὐτὸς στοχάζεται ὡς μέσον, δηλαδὴ ἡ ἀνάπτυξις τοῦ λαοῦ ὑπὸ τὴν τριπλῆν ἐποψίν: τὴν ἠθικὴν, τὴν διανοητικὴν καὶ τὴν ὕλικήν. Καὶ ὁ σκοπὸς οὗτος, καθ' ἡμᾶς, ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς Δημοκρατίας, ἢτοι τῆς

ΑΛΗΘΟΥΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ. Ἡ Δημοκρατία δὲν εἶναι τι ἰδιαιτὸν, πρὸς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ ἀπεικάζομεν μακρόθεν, ὡς ὁ ἐκ τῆς παραδείτου ἀποβλήσει Ἀδύμ. Εἶναι σύστημα πολιτικῆς ἀνατροφῆς, ἐξ ἧς ἀπορρέει ἡ εὐημερία τῶν λαῶν. Ἀναθρέψατε, λέγει ὁ ἀρθρογράφος, πρῶτον τὸν λαόν καὶ ἔπειτα λαλήσατε αὐτῷ περὶ δημοκρατίας. Ἀλλὰ πῶς θέλει νὰ τὸν ἀναθρέψωμεν ἡμεῖς, ἐνῶ τὴν ἀνατροφὴν του ἔχουσιν εἰς χεῖρας καὶ διευθύνουσιν οἱ ὄπαδοί τοῦ ψεύδους, ὡς αὐτὰς ὁ ἀρθρογράφος ἀποκαλεῖ τὸ Σύνταγμα; Πῶς θέλει νὰ ἀναθρέψωμεν ἡμεῖς τὸν λαόν, ἐνῶ οἱ ἐν τοῖς πράγμασι καθ' ἐλάχιστην τὸν διαφθείρουσι, τὸν ἀποκτηνοῦσι δι' ὄλων τῶν μέσων, ἅτινα θέτει εἰς τὴν ἐξουσίαν των τὸ πολίτευμα, ὅπερ ὁ ἀρθρογράφος λίαν ὀρθῶς χαρακτηρίζει ὡς ψεύδος. Ὁ πεπειθμένος ὅτι ἡ δημοκρατία εἶναι ἡ ἀλήθεια, τὸ φυσικὸν πολίτευμα, ὑφ' ὃ δύνανται νὰ εὐημερῶσιν οἱ λαοί, δὲν πρέπει νὰ ἦναι πλατωνικὸς αὐτῆς ἐραστής.

Ἔχει καθήκον τὴν πίστιν του ταύτην νὰ διαδώσῃ εἰς τὰ πλήθη, πείθων αὐτὰ περὶ τῆς διαφορᾶς, ἧς ὑπάρχει μεταξὺ ἀληθοῦς καὶ ψευδοῦς ἐλευθερίας καὶ τῶν καρπῶν, οὓς ἐκάστη τούτων παράγει. Τοῦτο δὲ εἶναι ἡ ἀνατροφὴ τοῦ λαοῦ, τοῦτο πράττουσιν οἱ δημοκρατικοὶ πάντων τῶν ἐθνῶν, τοῦτο πράττομεν καὶ ἡμεῖς σήμερον. Ἄν ὁ ἀρθρογράφος πιστεύει πράγματι — ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν — εἰς τὸ ἀξίωμα, ὅπερ διατυπῶν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ ἄρθρου του, ὅς ἐνωθῆ μετ' ἡμῶν ὅπως καταπολεμήσῃ τὸ ψεῦδος, ὅπερ δηλητηριάζει τὴν ἀνατροφὴν τοῦ λαοῦ καὶ διαστρέφει τὴν συνείδησίν του. Τὸ κακόν, ὅπως ἐκλείψῃ, ὅσον νὰ κτυπάται εἰς τὴν ρίζαν. Ἐνόσω αἱ ρίζαι μόνωσιν, οἱ κοπτόμενοι κλάδοι, οὐ μόνον ἀναβλαστάνουσιν, ἀλλὰ γίνονται καὶ οὕτως εἰπεῖν ἐρρωμενέστεροι. Ἄς μελετήσῃ ὁ ἀρθρογράφος τὴν συνταγματικὴν ἡμῶν ἱστορίαν ἀπὸ τοῦ 1844 ἄχρι σήμερον καὶ θὰ ἰδῇ τὰ μέσα δι' ἧν ἀνατρέφεται ὁ λαὸς καὶ στρεβλοῦται συστηματικῶς ἢ συνείδησίς του. Ὅταν δὲ γνωρίσῃ καλῶς τὰ μέσα ταῦτα, ὅταν πεισθῇ περὶ τῶν ἐν τοῖς παρασκευασίαις διαδραματιζομένων, τότε, εἰμεθα περὶ τούτου βέβαιοι, θὰ συμφωνήσῃ μετ' ἡμῶν.

Ἐπάρχουσι καὶ ἄλλοι τινες, οἱ ὅποιοι, καίτοι ἀνομολογοῦσι τὸ ἔρθρον καὶ τὸ ἀληθὲς τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος, φέρουσι κατὰ τῆς παρ' ἡμῖν ἐγκαθιδρύσεως του ἐπιχείρημα, ὅπερ νομίζουσι, φαίνεται, λίαν ἰσχυρόν, καὶ ὡς ἐκ τούτου καθ' ἐλάχιστην τὸ ἐπαναλαμβάνουσι. Ἄδεν πρέπει νὰ δοθῇ, λέγουσιν, εἰς μικρὸν παιδίον κοπτερὰ μάχαιρα, διότι θὰ κόψῃ δι' αὐτῆς τὰ δάκτυλά του. — Ἀλλὰ, τίς ἐδῶκε εἰς τοὺς κυρίους ταύτους τὸ δικαίωμα νὰ μεταχειρίζονται τὸν λαόν ὡς παιδίον; τίς κατέστησεν αὐτοὺς κηδεμόνας του; Ὅταν φορολογῶσιν αὐτὸν, ὅπως παχύνονται αὐτοὶ διὰ τοῦ ἰδρωτός του, τὸν μεταχειρίζονται ὡς ἄνδρα δυνάμενον νὰ ἐργασθῇ. Ὅταν τὸν ἀρπάζωσιν ἀπὸ τῶν κέλων τῆς οἰκογενείας του καὶ τὸν στέλλωσι νὰ στραφῇ, ὅπως τοὺς προφυλάξῃ κατὰ τῶν ἐχθρῶν, τὸν μεταχειρίζονται ὡς ἄνδρα δυνάμενον νὰ ἀγωνισθῇ. Ὅταν ἐμὼς πρόκειται νὰ ἀναγνωρίσωσιν εἰς αὐτὸν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ αὐτοκυ-

βερνηθῆ, τοῦ νὰ διαθέτῃ αὐτὸς τὸν καρπὸν τῆς ἐργασίας του καὶ τὸ αἷμά του, λέγουσιν αὐτῶ: «εἰσὶναι παιδίον» ἄφες νὰ σὲ ἐπιτροπεύωμεν ἡμεῖς». Εἶναι τῆ ἀληθείας, περιεργοὶ οἱ ἄνθρωποι οὗτοι, ἀλλ' εἶναι ἐτι μᾶλλον περιεργός, ὁ λαός, ὅστις τοὺς πιστεύει!

Τὰ πολιτεύματα εἶναι ὡς αἱ θρησκείαι. Καθὼς αὗται δὲν ἐπιβάλλονται εἰς τὴν συνείδησιν τῶν ἀτόμων, οὕτω καὶ ἐκεῖνα δὲν ἐπιβάλλονται εἰς τὴν συνείδησιν τῶν λαῶν. Καθὼς τὸ ἄτομον, ὅπως παραδεχθῆ θρησκείαν τινα καὶ συμμορφώσῃ πρὸς τὰ παραγγέλματα αὐτῆς τὸν βίον του, δεόν νὰ πεισθῆ περὶ τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἀληθοῦς τῆς θρησκείας ἐκείνης καὶ τῶν δογμάτων της, — οὕτω καὶ οἱ λαοί, ὅπως παραδεχθῶσι πολίτευμά τι καὶ κανονίσωσι κατὰ τὰς ὑπ' αὐτοῦ καθιερούμενας ἀρχὰς τὴν ἐνέργειάν των, δεόν νὰ πεισθῶσι περὶ τοῦ ὀρθοῦ καὶ τοῦ ἀληθοῦς τοῦ πολιτεύματος ἐκείνου. — Ἀλλὰ, πῶς θὰ ἐπιτευχθῆ τοῦτο, ἂν δὲν ἀναπτυχθῆ εἰς αὐτὸν ἡ ἀλήθεια αὐτῆ καθ' ἀπάσας αὐτῆς τὰς λεπτομερείας; Πῶς θὰ μάθῃ ὁ λαός νὰ ἀγαπᾷ τὸ πολίτευμα ἐκεῖνο καὶ νὰ ἐργάζεται εἰς τὴν παρ' ἑαυτῶ ἐγκαθίδρυσίν του, ἔστω καὶ κατακτῶν μίαν πρὸς μίαν τὰς ἐν αὐτῶ περιεχομένας ἀληθείας, ἂν δὲν μάθῃ πρῶτον ὅτι ὑπάρχει τοιοῦτον πολίτευμα, ὑπὸ τὸ ὅποιον δύναται νὰ ζήσῃ καὶ νὰ εὐμερήσῃ; . . .

Ἰδοὺ λοιπὸν διατί λαλοῦμεν εἰς τὸν λαὸν περὶ Δημοκρατίας. Πειπισμένοι ὅτι μόνον ὑπὸ τὸ πολίτευμα τοῦτο, καὶ μόνον ὑπ' αὐτὸ, δύναται νὰ ἀναπτυχθῶσι καὶ νὰ εὐμερήσωσιν οἱ λαοί, θέλομεν τὴν πεποιθῆσιν ἡμῶν ταύτην νὰ μεταδώσωμεν καὶ εἰς τὸν λαόν. Δὲν ζητοῦμεν νὰ ἐπιβάλωμεν εἰς αὐτὸν τὴν γνώμην ἡμῶν. Τοῦτο τὸ θεωροῦμεν ὡς τὴν ἀποτροπαιότεραν τῶν τυραννιῶν. Καὶ ἀκριβῶς διὰ τοῦτο πολεμοῦμεν τὰ μοναρχικὰ συστήματα, εἴτε ἀπόλυτα, εἴτε περιορισμένα, διότι εἰς αὐτὰ βλέπομεν τὴν θέλησιν τῶν ἀτόμων ἀντικαθιστῶσαν τὴν θέλησιν τοῦ λαοῦ καὶ κατισχύουσαν τῆς δημοσίας συνειδήσεως. Πιθανὸν νὰ πλανώμεθα, ἀλλὰ δὲν πλανώμεν. Τὰς πεποιθήσεις ἡμῶν ἀρνούμεθα ἐκ τῆς πείρας, καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν θεωριῶν. Ἐξμεθα δὲ πεπεισμένοι περὶ τοῦ ἐν προσεχῆ ἡ ἀπωτέρω μέλλοντι θαιάμβου τῶν ἡμετέρων ἰδεῶν, οὐ μόνον διότι αἱ ἰδέαι αὐταὶ ἀποταλοῦσι τὸ πολιτικὸν ΠΙΣΤΕΥΩ τῆς νέας ἐποχῆς, ἀλλὰ καὶ διότι πιστεύομεν ὅτι — καὶ παρ' ἡμῶν ἐτι — πάντες οἱ εὐφρονούντες καὶ ἀμερολήπτως κρίνοντες τὰ καθ' ἡμέραν, θὰ ἦναι ἡμέραν τινα ὑπὲρ ἡμῶν.

ΤΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ.

Αἱ ἐφημερίδες τῆς κυβερνήσεως καθὼς καὶ αἱ τῆς ἀντιπολιτευσεως δημοσιεύουσι καθ' ἡμέραν ὅτι οἱ δεινὰ εἶναι ἡ ποικιλία οἱ ὑποψήφιοι καὶ οἱ δεινὰ ἀντιπολιτευομένοι.

Ἐκέρθητέ ποτε ποτὸν κηκοῦθης εἶναι ὁ τίτλος τοῦ ὑπουργικοῦ ὑποψηφίου;

Ἵπουργικὸς ὑποψήφιος θὰ εἴπῃ ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος ἀνεδοκαταδαίνει τὰς κλίμακας τῶν ὑπουργείων δι' ἠθικὰς ἐπεμβάσεις ὅπως λέγει.

Ὡς νὰ ὑπάρχει ἐπεμβάσεις ἢ ὅποιος νὰ μὴ ἦναι ἀνήθικος.

Τὶ θὰ εἴπῃ ἐπέμβασις ἠθικῆ, ἢ ἐπέμβασις εἶναι ἐπέμβασις. Εἶναι δηλαδὴ ἡ κλοπὴ τῆς ψῆρου τοῦ ἐκλογέως καὶ ἡ αἰσχρὰ καταδολίεσις τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ.

Ἀποροῦμεν τῆ ἀληθείᾳ πῶς ὑπάρχουν ἄνθρωποι, οἱ ὅποιοι ἀφοῦ ἀφ' ἐσὸς ζητοῦν τὴν ψῆρον τοῦ λαοῦ ἀφ' ἐτέρου πηγαίνουν εἰς τὰ ὑπουργεῖα διὰ νὰ ζητήσωσιν τὴν ἀνευ λόγου καταδίωξιν τοῦ πολίτου, ὅταν δὲν εἶναι ἰδιόκτορς τους.

Τὶ θὰ εἴπῃ δὲ ἰδιόκτορς;

Συνένοχος διαφθορᾶς συνειδήσεως, συνένοχος καταχρήσεως τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ λαοῦ.

Ἄν πρόκηται νὰ ἐξακολουθῆ τὸ ἐπὶ Ὀθωνος σύστημα καὶ νὰ βγαίνουν ἐκεῖνοι τοὺς ὅποιους ὑποστηρίζει ἡ κατὰ καιροῦ πρωτοπικὴ κυβέρνησις — διότι οἱ τήμερον πολιτευομένοι δὲν ἔχουν ἀρχὰς — δι' ἐπεμβάσεων, ἀ; καταργηθῶσι αἱ ἐκλογαί.

Ἄς συντάσσεται κατάλογος ὑποψηφίων καὶ ἀ; γίνεταί κλήρωσις.

Ἀλλὰ μήπως καὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ὑποψήφιοι, ὅταν δὲν ἀντιπολιτεύονται σύστημα, δηλαδὴ ἀρχὰς καὶ ἰδέας δὲν εἶναι ἐπίσης διαφθορεῖ τῆς συνειδήσεως τοῦ ἐκλογέως;

Δηλαδὴ λέγουν εἰς τὸν λαόν, μὴ ψηφίζῃς τὸν Α διότι αὐτὸς ἀκολουθεῖ τὴν κυβερνήσιν τυφλῶς.

Ἀμὴ αὐτὸς τί θὰ κέρη ὅταν τὸ προσωπικὸν κόμμα εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκει εἰσῆ τὴν κυβερνήσιν καὶ καταλάβῃ τὴν ἐξουσίαν.

Μήπως δὲν θὰ ἀκολουθεῖ καὶ αὐτὸς τυφλῶς τὴν οὕτω σχηματισθεῖσαν προσωπικὴν κυβέρνησιν;

Δηλαδὴ θέλει καὶ αὐτὸς τὸν λαὸν συνένοχόν του.

Πρέπει λοιπὸν ὁ λαός νὰ μὴ ψηφίσῃ τοὺς ἀνθρώπους οἱ ὅποιοι εἶναι τυφλὰ ὄργανα προσώπων, ἀλλ' ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἀκολουθοῦν ΑΡΧΑΣ καὶ ἸΔΕΑΣ.

Διότι μόνον ΑΡΧΑΣ πρέπει νὰ κρίνῃ ὁ λαός καὶ οἷτι δῆποτε τοῦ ἀρέσου, αὐτὰς νὰ ψηφίσῃ.

Τὰ ΠΡΟΣΩΠΑ ἀρκετὰ τὸν ἐπρόκοψαν ἀπὸ τοῦ 1843 μέχρι σήμερα.

— Ἡ Γορτυνία ὑπὲρ πᾶσαν Ἑλλήν ἐπαρχίαν εἶναι ἡ ἐπικρατικὴ, ἢ ὅποιος θ' ἀπδειξῆ πόσον ὁ ἑλληνικὸς λαός ἐσκέρθη νὰ κρίνῃ αὐστηρῶς τὰς πράξεις τῶν ἀντιπροσώπων του.

Ἐκεῖ ἐκτίθεται μετὰ τινῶν Ἑλλῶν ὀργάνων τοῦ ὁ κ. Θ. Δεληγιάννης, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν.

Ὁ Δεληγιάννης εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος ἐξημετέρισεν εἰς βαθμὸν ἀνήμεροστον τὴν πατρίδα μας, καταστῆσας αὐτὴν τὸν περίγυλόν τῆς Εὐρώπης καὶ τὸ μικτόρισμά τῆς Τουρκίας.

Ὁ Δεληγιάννης εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὅποιος ἠτάμασε τὰ τέκνα μας, τὰ ὅποια ἀφοῦ ἔλαβεν καὶ τὰ κατατάξεν εἰς τὸν στρατὸν, τὰ ἔστειλε μετὰ Δουκακοῦ. . . .

Ὁ Δεληγιάννης εἶναι ὁ ἄνθρωπος εἰς τὸν ὅποιον σήμερον ἐρείλει τὴν χρεωκοπίαν τῆς ἡ Ἑλλάδος, διότι συναμολόγησεν ὑπὸ κηκοῦθης ὄρου, τὸ δάνειον τῶν 60.000.000.

Ὁ Δεληγιάννης τέλος εἶπε εἰς τῶν ἀρχιπερσωνάτων.

Ἄλλ' εἶναι καὶ ἄλλο τι. εἶναι αὐλικός.

Αὐτὸς καὶ μόνος ὁ τίτλος μᾶς ἀρκεῖ διὰ νὰ τὸν συστήσωμεν εἰς τὴν καταφρόνησιν τοῦ ἔθνους.

Γορτύνιοι!

Ἀποδείξατε ὅτι εἰσθε ἀληθὲς λαὸς, πλήρης ζωῆς, αἰσθήματος καὶ πατριωτισμοῦ.

Καταψηφίσατέ τον.

Ἀποδείξατέ του, ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἀτιμάζεσθε ἀπὸ τὴν ἀντιπροσωπεΐαν του.

Θὰ σὰς χειροκροτήσῃ τὸ ἔθνος.

Ἄλλως τε ἔχετε μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων σας, ἓνα ἄνδρα, τοῦ ὁποῖου μόνον τὸ ὄνομα, εἶναι πρόγραμμα σαφέστατον.

Ὁ ἀνὴρ οὗτος εἶναι ὁ ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗΣ.

Τὸν γνωρίζετε.

Δὲν σὰς προτρέπομεν νὰ τὸν ἀναδείξητε βουλευτὴν διὰ τὸ ὄνομα τῆς οἰκογενείας του.

Τοῦτο εἶναι ἐναντίον τῶν ἀρχῶν μας.

Πρέπει νὰ γείνη βουλευτὴς σας διὰ τὰς ΑΡΧΑΣ του.

Καὶ αἱ ἀρχαὶ του εἶναι γνωσταὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλην.

Καθ' ὅλην του τὴν ζωὴν ἐπάθε δι' αὐτὰς καὶ κατεδιώχθη.

Αὐτὸν ἐκλέξατε, ἵνα δείξητε ὅτι γνωρίζετε νὰ ἐκτιμᾶτε ἀρχάς.

Ὁ Δεληγιάννης εἶναι πρόσωπον ἀπλοῦν.

Ὁ Κολοκοτρώνης πρεσβεύει ἀρχὰς ὑγιαῖς.

Μζύρην λοιπὸν ψήφον εἰς ἐκεῖνον.

Λευκὴν εἰς τοῦτον.

— Ὅ,τι εἶπομεν πρὸς τοὺς Γορτυνίους τὰ διπλᾶ ἠθέλαμεν γὰ εἰποῦμεν καὶ πρὸς τοὺς Μεσσηνίους.

Ἄλλὰ νὰ πιστεύσωμεν ὅτι οἱ Μεσσηνιοὶ θὰ δώσουν τὸ σύνθημα τῆς ἐθνικῆς κατάρσεως ἢ ὁποῖα γλῆγορα ἢ ἀργὰ θὰ καταρτίψῃ τὸν ἄνθρωπον τοῦ πυρός καὶ τοῦ σιδήρου;

Νὰ πιστεύσωμεν ὅτι οἱ Μεσσηνιοὶ θὰ στιγματίσουν τὸν Κομμουνιστὸν μὴ ἐκλέγοντες αὐτόν;

Ἐδῶ τοὺς θέλομεν.

— Συχνὰ πικρὰ ἀναγινώσκουμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας, ὅτι εἰς τὴν δεξιὰ ἐπαρχίαν ἐλαμον συνδυασμὸν ὁ τάδε καὶ τάδε.

Ἡμεῖς ὁμολογοῦμεν ὅτι ὅσον καὶ ἂν σπάνωμεν τὸ κεφάλι μας εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐνοήσωμεν τὸ πρᾶγμα αὐτό.

Τί θὰ εἶπῃ συνδυασμὸς ὑποψηφίων;

Μὲ ποῖον δικαίωμα ὁ Α συνδυάζεται μὲ τὸν Β;

Μήπως οἱ ἐκλογεῖς εἶναι κοπάδια τὰ ὁποῖα οἱ κύριοι ὑποψήφιοι διαθέτουν;

Τί ἐνοοῦν ἔταν ὁ εἶς λέγει εἰς τὸν ἄλλον « ἔλα νὰ συνδυασθῶμεν, ἐγὼ ἔχω τὸν τάδε δῆμον καὶ εὐὸ ἔχεις τὸν τάδε καὶ οὕτω ἀσφαλίζομεν τὴν ἐπιτυχίαν μας.

Μὲ ἄλλας λέξεις ἔλα νὰ περιφρονήσωμεν τὰ δικαιώματα τοῦ λαοῦ διότι αὐτὸς εἶναι σκλάβος μας καὶ δὲν ἠμπορεῖ νὰ κάμῃ ἄλλο παρὰ ὅ,τι τοῦ εἶπομεν ἡμεῖς.

Οἱ συνδυασμοὶ λοιπὸν τῶν ὑποψηφίων εἶναι κατὰχρησις καὶ κλοπὴ τῆς ψήφου τοῦ ἐκλογέως, καὶ ὕβρις πρὸς τὸν λαόν.

Ἐνοοῦμεν πολὺ καλὰ τοὺς συνδυασμοὺς τῶν ἐκλογέων. Ὅταν π. γ. ὁ Α ἔχει καλὴν ιδέαν δι' ἓνα ὑποψήφιον καὶ τοῦ ἀρέσκειν αἱ ἀρχαὶ του, εὐρίσκει τὸν σύντεκνον του Β. τὸν γείτονά του, τὸν φίλον του, ὁ ὁποῖος ἐκτιμᾷ ἄλλον ὑποψήφιον καὶ συσκέπτονται μαζὺ καὶ ἀποφασίζουσι νὰ ψηφίσουν καὶ τοὺς δύο.

Αὐτὸ τὸ ἐνοοῦμεν.

Ἄλλὰ τὸ ἄλλο καθόλου.

— Αἱ Νέαι Ἰδέαι εἰς τὸ φύλλον τῆς Τρίτης δημοσιεύουσι τὸ πρόγραμμα τοῦ ὑποψηφίου βουλευτοῦ τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν Ἀριστείδου Κ. Οἰκονόμου.

Ἐν αὐτῷ ὁ κ. Οἰκονόμος ἐκθέτει πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς αὐτοῦ τὰς σκέψεις του, ἐπὶ τοῦ προπολογισμοῦ, τῆς διοικητικῆς, τῆς συγκοινωνιακῆς, τῆς γεωργικῆς, τῆς βιομηχανικῆς, τῆς ἐκπαιδευτικῆς, τῶν διπλωματικῶν καὶ τῆς στρατιωτικῆς συντάξεως.

Διακρίνεται ὅτι εἶναι ὑπὲρ τῆς λειτουργικῆς τῶν νόμων, ἀλλὰ φρονεῖ, ὅτι πρέπει νὰ ὑπάρξῃ ἀποκέντρωσις μὲν ἐν τῇ διοικήσει, συγκέντρωσις δὲ ἐν τῇ διπλωματικῇ καὶ στρατιωτικῇ συντάξει.

Εἰ καὶ τὸ πρόγραμμα τοῦ κ. Οἰκονόμου, δὲν στηρίζεται ἐπὶ τῶν δημοκρατικῶν ἀρχῶν, τὰς ὁποῖας πρεσβεύομεν, ἔχει δὲ εἰς κρᾶγμα τινὰς τούτων, ὀφείλομεν ὅμως, ἀπροσωπολήπτου δημοσιογράφου καθήκον ἐπιτελοῦντες, νὰ ἐπιανετώμεν τὴν πρὸς τοὺς ἐκλογεῖς του εἰλικρίνειαν αὐτοῦ.

Εἰς τὸν λαόν τῆς ἐπαρχίας Καλαβρυτῶν ἀπόκειται ἡ ἐκτίμησις τῶν ἀρχῶν αὐτῶν.

— Τὸ συμβούλιον τῶν Ἐρετῶν ἐδέχθη τὴν ἐπιέγγυησιν ἀπόλυσιν τοῦ ἑτέρου τῶν συντακτικῶν τοῦ «Ρημπραχ» κ. Κλεάνθους Τριανταφύλλου. Χείρομεν, ὅτι οἱ ἀπετελέσαντες τὴν πλειοψηφίαν τοῦ συμβουλίου κ. κ. Ἐρέται δὲν ἠθέλησαν νὰ γείνη ἡ Δικαιοσύνη θεραπευτικὴ τῆς αὐλῆς καὶ ἔδωσαν καλὸν μάθημα εἰς τοὺς Κομμουνιστοδωδεληγιαννιστὰς πλημμυσειοδικὰς.

— Διὰ νὰ ἐνοήσουν οἱ ἀναγνώσται μας τὸ μέγεθος τῆς διαφθορᾶς τῶν κυβερνήτων, ἀρκεῖ νὰ μάθουν ὅτι ἐπίσημόν αὐτῶν ὄργανον εἶναι ὁ Μπάκακας.

Εἰς τὴν ἐφημερίδα αὐτὴν δι' ἀκηροστάτων βωμολογιῶν προσπαθοῦν ν' ἀναστηλώσουν τὴν αὐλὴν καὶ τὸ σύστημα.

Ἄλλ' ὁ λαὸς εἰς τὴν συνείδησίν του τὰ ἔχει καταρτίψει πλέον.

ΒΛΗΘΟΓΡΑΦΙΑ ΕΚΛΟΓΕΩΣ.

Κον Ασων. Σβ. Ἐνταῦθα. Ὁ Π. Ἀραβαντινὸς κατήχητο ἐν Ἀηζουρίου τῆς Κεφαλληνίας. Εἶναι δὲ ὁ γνωστός ποιητὴς τοῦ Κρασοπατέρου ποιήματος περιοδικῶς ἐκδοθέντος κατὰ τὰ πρῶτα τοῦ ῥιζοσπαστικμοῦ ἔτη. Ἀπέθανε πρὸ τινῶν μηνῶν μεσῆλικός ἤδη. Νεκρολογία τοῦ ποιητοῦ ἐδημοσιεύθη ἐν τῷ «Τηλεγράφῳ» ὑπὸ Π. Παναῦ. Ἐγραψε ὠραίους μύθους, καὶ ποτὲ ἐξελέγη βουλευτὴς Πάλλης. Οἱ ἐν ἐπικεφαλίδι τοῦ «Ἐκλογέως» στίχοι, ἐλήφθησαν ἐκ τῶν ποιήσεων αὐτοῦ, ὥστε δὲν εἶναι ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἐξελάθετε.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ, ἐπὶ τῆς διαστάσεως τῶν ὀψων Βουλῆς καὶ Μεσογείων